

آینه

اخبار

نقش سیاست در اقتصاد

● زهرا کریمی: رفتار اقتصادی برای مدتی طولانی تحت‌تأثیر شعار و پند و اندرز اخلاقی قرار نمی‌گیرد. به طور مثال اگر مردم انتظار داشته باشند که نرخ تورم افزایش یابد، سراسیمه تلاش خواهند کرد که پس‌انداز ریالی را به ارز، طلا یا دارایی‌هایی تبدیل کنند که در طول زمان ارزش خود را از دست نمی‌دهند.

به همین جهت دولت‌ها تلاش می‌کنند با مجموعه سیاست‌های سازگار در عرصه داخلی و روابط بین‌المللی، چشم‌انداز روشنی برای فعالان اقتصادی ایجاد کنند. هدف اصلی سیاست خارجی زمینه‌سازی برای موفقیت اقتصادی است. همان‌گونه که در سال ۱۳۹۲ با روی‌کارآمدن دولت روحانی و امید به حل مشکل تحریم‌های بین‌المللی، بازار ارز آرام گرفت و مردم ارزهای پنهان‌شده در پستوهای خانه را به ریال تبدیل کردند، امروزه نیز افزایش امید به حل مشکل بازگشت تحریم‌ها از طریق دیپلماسی و حرکت به سوی کاهش تنش‌های بین‌المللی و منطقه‌ای راهکاری اساسی برای ایجاد زمینه‌ای مناسب برای رشد پایدار اقتصادی است. در غیر این صورت اعمال سیاست‌های اقتصادی متعارف برای مقابله با مشکلات اقتصادی درهم‌تنیده کنونی موفقیتی در پی نخواهد داشت.



تولیزون اسپانسر ی ایران در خدمت سرمایه با مردم؟!

● جبارآذین: رؤسای سیما، پیوسته و به‌ویژه در سالیان اخیر، مهم‌ترین دلیل مردم‌گریزی از تولیزون را کمبود بودجه برای تولید آثار خوب عنوان می‌کنند و ادا سخنی از ناکارآمدی و نقش فقر تخصص خود در تولیدات بد و ضعیف سیما نمی‌گویند و با فراقفتی، مقصر این اوضاع را عامل بیرونی و مشکل مالی معرفی می‌کنند. ولی واقعیت چیز دیگر است، چراکه به‌رغم رشد میزان درآمد سیما از آگهی‌ها و افزون‌شدن بودجه این سازمان توسط دولت و سرازیرشدن سرمایه‌های معلوم و مشکوک! اسپانسرها به آن، باز هم عملکرد بد و ناپسند جعبه جادویی! ادامه دارد و این روند، نشان می‌دهد که معضل اصلی تولیزون و ضعف‌هایش به کاستی بودجه ارتباط دارد، زیرا در این مدت با توجه به بودجه کثونی و کمک اسپانسر و پول آگهی، می‌توانست سر پا شود که نشده است. حالا هم کار به جایی رسیده که دیگر، گردانندگان سیما برای برنامه‌سازی از اسپانسرها یاری نمی‌گیرند که در واقع به اسپانسرها کمک می‌کنند تا در تولیزون و در جهت منافع خود، برنامه‌سازی کنند. نگاه کنید به برنامه‌های بدون محتوا و تقلیدی که سراپا ریزتاژ آگهی‌اند. در حقیقت این سرمایه‌دارها و اسپانسرها هستند که با پول خود، صداوسیما را اداره و کنترل و هدایت می‌کنند. صداوسیمایی که روزگاری، شعار خدمت به مردم و دانشگاه‌شدن سر می‌داد، امروزه در خدمت اسپانسرها و بازار تجارت آنها است. آیا مردم حق ندارند از چنین رادیو و تولیزونی ناراضی باشند و امید و اعتماد خود را از آن سلب کنند؟!

کیمیان

چون به گردَش نمی‌رسی برگرد! یادداشت روز

● حسین شریعتمداری: اکنون از خود آقای روحانی و نه هیچ‌کس دیگر سؤال این است که کدام‌یک از مشکلات کشور را حل کرده‌اید؟! و کدام مشکل را می‌توانید آدرس بدهید که در دوران ریاست‌جمهوری خود، چند برابر نکرده‌اید؟! کافی است نگاهی گذرا به فهرست وعده‌هایی که داده بودید بیندازید و برای مردم –یا لاقفل در پیشگاه وجدان خود- توضیح بدهید که کدام وعده است که بر زمین نمانده و ده‌ها مشکل دیگر به آن افزوده نشده است؟! این ارزیابی به آسانی ممکن است و کار دشواری نیست، هست؟ و قضاوت نهایی نیز بر عهده خودتان! فعالیت هسته‌ای کشورمان را به باد دادید! از ایران مقتدر تصویری ذلت‌بار به دشمنان ارائه کردید، درباره مقابله با رکود و احترام به پاسپورت ایرانی و جلب سرمایه‌های خارجی و سپردن پروژه‌های عمرانی به داخلی‌ها و ده‌ها نمونه دیگر از این دست نیز داد سخن فراوانی داده بودید که با عرض پوزش باید از خودتان پرسید کدام‌یک از آنها تحقق یافته است؟! در میان وزرا و مدیران کابینه شما، افراد کاردار و دلسوخته یک منتصب ولی سخن درآره آن عده از اعضای دولت جناب‌عالی است که به زندگی‌های اشرافی و یا وطن‌فروشی در فتنه آمریکایی- اسرائیلی ۸۸ لوده‌اند. این عده، افراد ناشایسته و هم‌سو با آلودگی خویش را در بدنه دولت شما نفوذ داده‌اند و در نهایت برای جناب‌عالی نه «یار شاطر» که «بار خاطر»‌ند.

اطلاعات

انتخابات در ترکیه!

● ابوالقاسم قاسم‌زاده: ...مردم ترکیه را هاله‌ای از ابهام و بی‌بست آینده چنان در خود پیچیده است که می‌دانند، اگرچه اردوغان ناجی نیست اما جابه‌جایی احزاب یا شخصیت‌های سیاسی نیز، پاسخ‌گوی مشکلات درهم‌تنیده آنها نیست. به‌هرحال سرانجام انتخابات فردا مانند اردوغان در فرماندهی حاکمیت در ترکیه خواهد شد و با تغییر از نظام پارلمانی به ریاستی نیز مسیر آسان‌تری را طی خواهد کرد، اما مردم ترکیه این انتخابات را انتخاب را موجب تحول بزرگ برای آینده‌ای بهتر و مطلوب‌تر نمی‌بینند.

politics@sharghdaily.ir

ایسنا: محمدرضا باهنر درباره مطرح‌شدن بحث کفایت‌نداشتن رئیس‌جمهوری گفت: اگر قرار باشد یک قرارگاهی را تأسیس کنیم، اقتصادی است و نه نظامی. سیاستش هم مشخص است که اقتصاد مقاومتی است و نیاز این قرارگاه هم مشخص است که همان وحدت مقام‌های کشور و نیروهای سیاسی و اقتصادی است که به ایران اسلامی چشم

دوخته‌اند. معاون اول رئیس‌جمهور این قرارگاه را تأسیس کرده‌اند، زیرآب‌زدن و آجر از زیرپاکشیدن درست نیست، خدا را شکر نوع جلسات سران قوا متفاوت شده و رئیس‌جمهور به‌طور دیگری رفتار می‌کنند. در گذشته، قوا تقصیرها را گردن یکدیگر می‌انداختند؛ اما امروز متفاوت شده است و هر سه قوه با هم در تلاش هستند. باید همدلان کار

کرد، به یاد دارم در گذشته رئیس‌جمهوری گفت اگر می‌خواهیم مملکت پیشرفت کند، رؤسای قوا کنار بروند. این نگاه درست نیست. او افزود: قوه قضائیه با کار وسیع و پر حجمی که دارد، مردم آثار آن را دریافت می‌کنند و در سال‌های اخیر با ورود قسوه قضائیه به پیگیری پرونده‌های فساد و دانه‌درشت‌ها، بهتر از قبل عمل کرده و البته

آیت‌الله آملی لاریجانی در گفت‌وگوی زنده تلویزیونی:

باهنر: امیدواریم رئیس قوه قضائیه بتوانند شرایطی برای برگزاری نشست خبری داشته باشند

هنوز جا برای بهبود وضعیت این قوه وجود دارد. شنبه‌شب هم رئیس قوه قضائیه گزارش خوبی را از اقدامات این قوه ارائه کرد و امیدواریم ایشان بتوانند شرایطی را برای برگزاری یک نشست باز خبری با ارباب جراید داشته باشند تا خدای‌ناکرده این‌طور مطرح نشود که رئیس قوه قضائیه یک‌طرفه به قاضی رفته‌اند.

آیت‌الله آملی لاریجانی در گفت‌وگوی زنده تلویزیونی:

رسیدگی به پرونده‌های کلان، کار بسیار زیادی می‌طلبد



از این مسائل به دلیل تلاطم‌هایی است که در بازار رخ داده که نگذاشته تولیدکننده دین خود را ادا کند و وامی که باید بازپرداخت کند. مشکلات بازار، اقتصادی، ارزی و تحریمی وجود دارد. کارخانه‌ها با عقب‌ماندگی مواجه شده‌اند. دولت ستاد تشکیل داده است». آیت‌الله آملی لاریجانی یادآور شد: «اینکه در زبان‌ها می‌چرخد لیستی از معوقات بانکی داریم، انصاف این است که بررسی دقیق انجام دهیم. کسی که وام گرفته به خارج برده و کسی که کار تولیدی کرده، باید جدا شود. اینها نیاز به کار فراتر از قوه قضائیه دارد. آنجا که اعلام جرم می‌شود ما رسیدگی می‌کنیم. بانک‌ها اعلام جرم نمی‌کنند که در این زمینه هم بازرسی ورود کرده است. حتما باید رسانه ملی و دلسوزان نظام به مردم بگویند هرکس معوقه بانکی دارد، مجرم نیست».

رئیس دستگاه قضا درخصوص ممنوع‌الخروجی برخی بدهکاران بانکی افزود: «این امر در دستور کار قوه قضائیه نیست، گاهی بانک‌ها و مؤسسات خودشان ممنوع‌الخروج می‌کنند. گاهی شخص کارخانه‌دار است، او را ممنوع‌الخروج می‌کردند. خب این شخص باید به خارج برود و برای کارخانه‌اش خرید کند، ما خروج آن را تسهیل می‌کنیم». آیت‌الله آملی لاریجانی درخصوص سهم قوه قضائیه در ساماندهی مؤسسات مالی و اعتباری غمخیز گفت: «نقش قوه قضائیه برخورد با این مؤسسات است، این مؤسسات اموال مردم را هدر داده‌اند. هیئت مدیره این مؤسسات دستگیر شدند. با دستگیری این افراد که مشکلی حل نمی‌شود، با نهادها و ارگان‌ها و نمایندگان مجلس جلسه‌های فراوانی گذاشتیم تا راه‌هایی باز شود، با مقام معظم رهبری مشورت‌هایی انجام دادیم تا مشکل حل شود». او تأکید کرد: «دولت تا این لحظه ۲۰ هزار میلیارد تومان پرداخت کرده. قوه قضائیه با ورود به بخش اموال و توقیف آنان مشکل را برطرف کرد. قوه قضائیه سهم خود را خوب ایفا کرد، این قوه در کمک‌کردن به قوه مجریه و مقننه دست دادند. تمام فشار روی قوه قضائیه وجود دارد؛ ما باید این اموال را بدهیم تا پرداخت‌ها صورت بگیرد».

تعبیر «بهشت اجباری را قبول نداریم» را قبول ندارم

رئیس دستگاه قضا با اشاره به موضوع حقوق بشر بیان کرد: «حقوق بشر به لحاظ فشار بیرونی یک چالش برای ماست. در بحث اعدام‌ها، ما مجری حکم هستیم، ولی نهادهای بیرونی مثل سازمان ملل که از نظام سلطه پیروی می‌کند، در مورد موضوعات دیگر سکوت می‌کنند. مثلاً می‌بینیم یمن و بحرین و سرزمین‌های اشغالی چه اتفاقاتی رخ می‌دهد». او همچنین بافت کشور را بافتی دینی و مبتنی بر جوهر دینی و معنوی برشمرد و گفت: «من دیدم دختر و پسر که ظاهر درستی ندارند، اما در بزنگاه‌های حساس ورود می‌کنند، جوهره مردم دینی است، ولی نهادهای فرهنگی مسئولیتی دارند. قوه مجریه، وزارت ارشاد، دانشگاه‌ها و حوزه‌ها و همه افراد دلسوز وظیفه عمده‌ای دارند تا این جوهره را حفظ کنند و مانع از انحراف شوند. من این تعبیر را که بهشت اجباری را قبول نداریم، قبول ندارم؛ زیرا بهشت اجباری نیست».

تعبیر «بهشت اجباری را قبول نداریم» را قبول ندارم

رئیس دستگاه قضا با اشاره به موضوع حقوق بشر بیان کرد: «حقوق بشر به لحاظ فشار بیرونی یک چالش برای ماست. در بحث اعدام‌ها، ما مجری حکم هستیم، ولی نهادهای بیرونی مثل سازمان ملل که از نظام سلطه پیروی می‌کند، در مورد موضوعات دیگر سکوت می‌کنند. مثلاً می‌بینیم یمن و بحرین و سرزمین‌های اشغالی چه اتفاقاتی رخ می‌دهد». او همچنین بافت کشور را بافتی دینی و مبتنی بر جوهر دینی و معنوی برشمرد و گفت: «من دیدم دختر و پسر که ظاهر درستی ندارند، اما در بزنگاه‌های حساس ورود می‌کنند، جوهره مردم دینی است، ولی نهادهای فرهنگی مسئولیتی دارند. قوه مجریه، وزارت ارشاد، دانشگاه‌ها و حوزه‌ها و همه افراد دلسوز وظیفه عمده‌ای دارند تا این جوهره را حفظ کنند و مانع از انحراف شوند. من این تعبیر را که بهشت اجباری را قبول نداریم، قبول ندارم؛ زیرا بهشت اجباری نیست».

گردش آمدند. پس از این اقدامات بود که شایعه برکناری‌اش از مجمع تشخیص مصلحت منتشر شد؛ اخبار حاکی از این بود که رابطه اعضا با او در مجمع هم چندان حسنه نیست؛ تا جایی که حتی احمد توکلی نیز در یک جلسه در مقابل دیگران به او و رفتارهای اخیرش اعتراض کرده بود.

کسی که فقط حرف می‌زند

در این میان برخی معتقدند بست‌نشینی‌ها و بیانیه‌های تندوتیز احمدی‌نژاد خطاب به قوه قضائیه در حمایت از دو یار بازداشت‌شده، احتمالاً بی‌ارتباط با پرونده‌های خودش نیست. فاضل موسوی، عضو کمیسیون اصل ۹۰ مجلس هشتم، گفته بود: احکام صادره برای احمدی‌نژاد بیشتر از هفت حکم است. او گفته بود: «طبق اخباری که از منابع موثق به من رسیده، ۱۱ حکم قطعی علیه ایشان صادر شده است؛ پس بست‌نشینی فراقضی و فرار رو به جلو است برای مبراشدن از این اتهامات. تا امروز مکرر از احمدی‌نژاد خواسته شده پاسخ‌گوی اتهاماتش باشد».

احمدی‌نژاد در این‌ی یکی، دو سال اخیر تغییر گفتمانی هم داده است. از ادبیاتی وام گرفته که در گفت‌وایش سابقه نداشت. دیگر خبری از گفتمان عدالت نیست. او نگران آزادی شده و در نامه‌نگاری‌های خود خواستار آزادی زندانیان سیاسی و برگزاری انتخابات آزاد شده است. این در حالی است که مصداق آزادی زندانی در سخنان او تنها دو نفرند، بقایی و مشایی. او هیچ‌وقت از هیچ زندانی دیگری دفاع نکرده است. در این شرایط است که بسیاری می‌گویند چرا با احمدی‌نژاد برخورد نمی‌شود یا ماجرا چیست که او با وجود همه اینها آزادانه به این شهر و آن شهر سفر می‌کند و آزادانه هم حرف می‌زند. برخی چهره‌های قضائی و سیاسی از حکمت سخن گفته‌اند. عدم برخورد نکردن با او حکمت دارد؛ اما ماجرای مهم‌تر این است که احمدی‌نژاد فقط خودش است و تعداد محدودی نزدیکانش و چهره‌های اصلی این جریان هم در بازداشت هستند. عباس سلیمی‌نیم در خبرآنلاین گفته بود دلیل برخوردنکردن با محمود احمدی‌نژاد این است که او فقط حرف می‌زند: «اگر فرض کنید که آقای میرحسین موسوی هم حرف می‌زد مشکلی برایش ایجاد نمی‌شد... حرف بزند و مسائلی را به برخی مقامات نسبت بدهد حتی اگر خلاف واقع باشد».

سیاست

بازار

ادامه از صفحه اول

هشدار؛ بدخوانی تصمیم اوپک

آقای الفلیح، وزیر انرژی عربستان، هم در گفت‌وگویی که در پایان کنفرانس خبری جلسه وزارتی اوپک-غیراوپک داشت، اظهارنظر کرد که افزایش تولید بیشتر به سمت رقم یک میلیون خواهد بود تا ارقامی کمتر. در حالی‌که وزیر نفت ایران در مصاحبه بعد از کنفرانس خود به‌روشنی تعیین هر رقم افزایش تولید را رد کرده و توافق وزیران اوپک را فقط بازگشت به پایندی صددرصدی کشورهای عضو اوپک به توافق نوامبر ۲۰۱۶ دانسته بود. همان‌طور که در بالا آمد، تحقق کامل این پایندی کامل فقط مستلزم افزایش ۶۰۰ هزار بشکه‌ای نفت خواهد بود و چون ممکن است برخی از کشورهای عضو قادر به افزایش تولید تا حد پایندی کامل به توافق ۲۰۱۶ نباشند، این افزایش جمعی حتی ممکن است کمتر از ۶۰۰ هزار بشکه هم باشد. نکته جالب آن است که بیانیه‌ای که در روز شنبه دوم تیر (۲۳ جولای) و در بیان جلسه وزارتی اوپک-غیراوپک انتشار یافت و در وب‌سایت دبیرخانه اوپک مشاهده می‌شود، میزان واقعی کاهش تولید کل ۲۴ کشور اوپک و غیراوپک متعادل توافق نوامبر ۲۰۱۶ در ماه می را به اندازه ۱۴۷ درصد هدف تعیین‌شده کاهش ۱٫۸ میلیون بشکه در روز دانسته است که به معنی تولید ۲٫۶ میلیون بشکه در روز کمتر از تولید این ۲۴ کشور در پاییز ۲۰۱۶ است. این رقم در مقایسه با میزان کاهش تولید هدف، یعنی ۱٫۸ میلیون بشکه در روز نشان می‌دهد که تنها افزایش ۸۴۰بشکه‌ای نفت از نسوی این ۲۴ کشور شامل اوپک و کشورهای تولیدکننده نفت غیروپک به رهبری روسیه (۶۰۰ هزار بشکه به وسیله اوپک و ۲۴۰ هزار بشکه به وسیله غیروپک) می‌تواند کشورهای متعاهد را به صددرصد پایندی کاهش تولید مقررشده برساند که هنوز ما از یک میلیون بشکه افزایش ادعایی برای ۱۲ کشور عضو اوپک کمتر است.بنابراین به نظر می‌رسد که عربستان که تا دو ماه پیش اظهار می‌کرد با قیمت ۸۰دلاری نفت مشکلی ندارد و افزایش تولید اوپک نیاز به کار بیشتری دارد و کشورهای شیخ‌نشین اقماری او در حاشیه خلیج فارس از یک سو روسیه و برخی از کشورهای تولیدکننده نفت غیروپک که دارای ظرفیت مازاد تولید هستند، انتظار دارند با خروج آمریکا از برجام و شروع تحریم‌های آمریکا علیه صنعت نفت ایران و کاهش صادرات و تولید کشور ما تولید خود را افزایش دهند و جایگزین نفت ایران کنند و این در واقع مطلبی است که رئیس دوره‌ای اوپک آقای سهیل المزروعی، وزیر انرژی و صنعت شرکت متحده عربی، در پاسخ سؤال خبرنگار روس شرکت‌کننده در کنفرانس خبری، اجلاس وزارتی اوپک-غیراوپک که از رفتار اوپک در صورت شروع تحریم‌های آمریکا علیه صادرات نفت ایران پرسیده بود، عنوان کرد. او بدون اس‌بهردن از کشوری، لزوم اعتطاف‌پذیری و اصلاح تولید کل اوپک برای جبران حذف تولید برخی کشورهای عضو برای حفظ ثبات بازار نفت را مطرح کرد.برخورد صریح با این موضع‌گیری‌ها می‌تواند در خواست ابهام‌زدایی و روشن‌کردن جزئیات مصوبه اخیر اوپک شروع شود. ابهاماتی مانند تصریح‌کردن در نحوه و میزان افزایش تولید و مکانیسم تخصیص و بازتخصیص تولید از کشورهایی با ظرفیت کاهشده تولید به کشورهایی که دارای ظرفیت مازاد هستند ...

این می‌تواند همبستگی ایران با کشورهای همسو در سازمان را تقویت کند؛ درحالی‌که ابهام‌زدایی‌نکردن می‌تواند در ماه‌های آینده و با تفسیرهای متفاوت کشورهای عضو اوپک (و کشورهای غیروپک متعاهد) از مصوبه اجلاس وزیران مشکلاتی در تصمیم‌گیری‌های مدیریتی عرضه نفت اوپک و در نتیجه تعادل بازار نفت حول قیمت‌های مقلوبی ایجاد کند. بنابراین پیشنهاد می‌شود از هم‌اکنون با بررسی‌های کارشناسی، سناریوهای احتمالی جایگزین و موضع‌گیری مناسب ایران برای وضعیت مورد انتظار تنظیم شود. همچنین باید توجه کرد ماهیت تصمیم‌گیری‌های اوپک (و احیاناً مجمع کشورهای صادرکننده گاز) به دلیل دو موضوع در حال تغییر است که می‌تواند اثرگذاری کشورهایی مانند ایران، ونزوئلا، عراق و الجزایر بر این تصمیمات را تحت تأثیر قرار داده و تضعیف کند، بنابراین لازم است

دبیری درباره این مسائل اندیشیده شود.اول، پیوستن کشورهایی به سازمان که دارای تولید و صادرات انسگ دقت هستند (و بعضاً واردکننده خاص نفت‌اند) بااین‌حال در تصمیمات اوپک دارای حق رای هستند. ازآنجاکه تصمیمات اصلی اوپک درباره مدیریت عرضه نفت است، وجود این کشورها که احتمالاً روابط نزدیکی نیز با کشورهای عربی دارند، می‌تواند مشکلاتی در اتخاذ راهبردهایی که منافع ما و کشورهای همسو را تأمین می‌کند، ایجاد کند، دوم، همکاری‌های غیروپک به‌ویژه روسیه با سازمان کشورهای صادرکننده نفت، روسیه اظهار تمایل کرده است که به صورت عضو وابسته یا عضو ناظرشدن با اوپک همکاری کند. ازآنجاکه این کشور تولیدکننده و صادرکننده بزرگ نفت و گاز و دارای روابط متفاوت با قطب‌های اقتصادی دنیاست، به نظر می‌رسد این همکاری‌ها می‌تواند آثار مسترده و عمیقی بر اوپک داشته باشد. درحال حاضر این همکاری‌ها به‌تدریج از صورت حمایت از تصمیمات اوپک برای ثبات بازار نفت به اثرگذاری بر تصمیمات اوپک و موضع‌گیری به نفع برخی سیاست‌ها یا کشورها در مقابل سایر سیاست‌ها و اعضا، در حال تغییر است. لازم است ابعاد و اثرات احتمالی همکاری غیروپک با اوپک بررسی و مراکز تصمیم‌گیری اعلام شود.